

TŰRANNIA

Komédia I felvonásban

SZEREPLŐK:

Evolúció Őnagysága
Ősrobbanás Dezső altábornagy
Halál Gedeon tábornok, kaszával a kezében
Pusztító Amália, a tábornok felesége
Quintus Leopoldus, Leopoldia bíborosa
Basilius, aranycsináló

Szerzetesek, szegények, nyomorékok, néma szereplők.

Napóleoni háborúk ideje. Mocsaras táj. Templomrom. Hátral a kőoltárból csupán az asztallap maradt meg. Fölötte falfestmény, szakállas isten áhítatos angyalokkal. Elöl a talajon koszos lepedők, rongyok, szakadt szalmazsákok. Közöttük ovális nyílás vezet az altemplomba.

A templomromban van valami, ami nem illik ide. Balról, a beomlott kőfalak tövében hatalmas kőgömbök láthatók. Tojásokra hasonlítanak leginkább, új keletűek Közöttük friss fű nő. A jobb oldalra is jutott pár gömb, rejtelmesen, érthetetlenül.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA Gedeon!... Gida! Giducika! (Kilép egy oszlop mögül. Tálakat helyez az asztalra. Rettenetesen hülye nőszemély. Ráadásul betegséget sugároz minden porcikája. Haja fele kihullott, negyede ősz, a maradék szőkén, csicsásan, magasra van bodorítva. Arcán Szent Antal tüze vág végig. Bőrén sárga, gennyes pattanások. Bal szemét hályog lepi. Foga alig van. Jobb füléből tekergőző giliszták csüngenek. Hátán kelések, szőröcsomók, penészfoltok. Csontváz karjain órási, szőrös anyajegyek. Körmei begörcsölnek. Térde kajla, lábszára elevenen rohad. Kisestélyi ruhában pompázik.) Gedeon!... Gida!! Giduka! (Nézelődik, közel a nézőtérhez.) Hol vagy?...

HALÁL GEDEON (A romok mögött megszólal.) Mindenütt! (Mézédes basszus hangja van, elbűvölően, csábítóan zeng.) Halál Gedeon tábornok jelen van mindig, mindenben, ami él.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA De testesülj már meg! (Rikácsol.) Jönnék a többiek! Evolúció Őnagysága és Ősrobbanás Dezső altábornagy is rövidesen megtestesül!... Hallasz?! Gida! Giduka!

Halál Gedeon előlép. Hatalmas termetű. Földig lenyúló, dúsan redőzött, méregzöld csuhát visel. Feje koponya, csontkezében félelmes kasza. Gallérján tábornoki tölgyfalevél. Kilépésekor dörgés hallik, a külső tér fényei, színei elapadnak.

HALÁL GEDEON (Imbolyogva közeleg. Pusztító Amáliához megy. Szerelmesen megszólal.) Kiscicám! Kicsi feleségem! (Megcsókolja a döghalál külsejű nőt.)

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Dorombol.) Naaaa!... Naaaaaaa!...

Halál Gedeon kiszedi Pusztító Amália egyik rühös, pattanásos mellét a ruhából és mámorosan csókolja. A fenekét is simogatja a csontkezével. Ők ketten a darab során mély szerelemben vannak. Gedeon bíg mint egy gordonka. Amália turbékol.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Kacarászik.) Naa!... Naaaaaaaaaaaaa! (Gyengéden eltaszítja.) Ül asztalhoz! (Észrevesz valakit egy oszlop mögött.) Á! Őnagysága, az Élővilág Evolúciója!

Egy különlegesen magas strucc jelenik meg. Sötétzöld krokodilbőr retikül csüng a jobb szárnyán. Előlépésekor dörgés, a templomon kívüli terület fényei, színei picit eltompulnak. Pusztító Amália lelkesen tapsol és hívja a kőasztalhoz a struccot. Halál Gedeon is tapsol.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA Parancsoljon! Tessék! Ide tessék!

EVOLÚCIÓ ŐNAGYSÁGA (Gólyalábon járó színész játssza Csöre mozog.) Quákvakvakvak! Quákvakvakvak!

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Újra észrevesz valakit egy másik oszlopnál.) Ó!!!... Ősrobbanás Dezső altábornagy! Tessék parancsolni! (Kedveskedve mutatja az asztalt.)

Egy dagadt agyagbábu jön elő. Elhájasodott hormonbetegre emlékeztet. Mellkasán tábornoki tölgyfalevelek. Gömbölyű, fejére lapuló, terepmitás sapkát visel, simléderrel és altábornagyi sávokkal. Arca kerekded, bibircsókók vannak rajta. Elhízott testén kerek dudorok tömege, repedtre száradt agyagból, és salakos, vörösbarna, gömbszerű puffadások. Ezekből

hol füst csap elő, hol parázs és szikra. Lábán terepjáró bakancs. Kilépésekor dörgést hallani, a templom körül a fény és színek még valószínűtlenebbé válnak. Ősrobbanás Dezső leül középen az asztalnál.

Evolúció Őnagysága hajlongva kárál az altábornagynak. Halál Gedeon tapsol, hajlong. Pusztító Amália is. Ám ő rövidesen eltűnik és gőzölgő ételekkel jön vissza.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Sorban helyezgeti a tálakat az asztalra. Negédesen beszél, mindenkire rámosolyog, akár egy stewardess.) Női mell káposztával!...Női mell káposztával!.. (A tálakon káposztával körítve, félbe vágott női mellek sorakoznak, csöcsbimbókkal.)

Pusztító Amália kimegy, majd újabb ételekkel visszatér.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Kínálgatva, stewardess mosollyal.) Friss petesejtet?... Friss petesejtet?... (Újabb tálakat hoz az egyik oszlop mögül.) Főtt fejet?... Főtt fejet?... Főtt fejet?... (A tálakon bajuszos, szakállas emberfejek párolognak.)

Basilius dühösen feljön az altemplomból. Középkorú férfi, hosszú fekete hajjal, bajusszal, szakállal. Krisztusra hasonlít, földig érő, vadgalamb színű csuhát visel. Döbbenet nézi a zabáló gyülekezetet. Evolúció Őnagysága a petesejteket szűrősi a csőrével. Ősrobbanás Dezső altábornagy a gömbölyded mellekkel piszmog. Halál Gedeon előtt emberfejek sokasága gőzölög. Pusztító Amália hozzásimul a hátához... A lakomázók, fejük felett a fehér szakállú úristennel, az áhitatos angyalokkal, úgy mutatnak mint valami örök érvényűnek szánt szentkép.

BASILIUUS (Tehetetlenül.) A Jó Kurva Anyátokat! Már megint embert esztek!...

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Rekedt, hörgő basszushangja van. Kedélyesen röhög. Lekezelően beszél Basiliushoz.) He! He! He!... Tudod hogy kiváló emberpusztítók vagyunk!

EVOLÚCIÓ ŐNAGYSÁGA (Rálicitál.) Quákpakpakpak!.. Quákquák! Kvakvakvakvak!!

BASILIUUS (Mérges.) Elcsapja a hasatokat kurvák! A múltkor is összeszartatok itt mindent!

A gyülekezet röhögcsél. Pusztító Amália szemérmesen cincog. Evolúció Őnagysága kis késéssel felkárál. Basilius feldühödve közelebb megy, nézi mi van az asztalon.

BASILIUUS Undorító Türrannoszok! (Felháborodva.) Nem elég nektek odakinn pusztítani az embereket?! Még amikor megtestesültök, akkor is embert muszáj zabálni?!!

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Csámcsogva leinti.) Basilius!... Hallgass! Semmi közöd hozzá mit csinálunk!

BASILIUUS Hogyne lenne közöm hozzá te folyton tágul, hájas hólyag!... Hát mit műveltek ti az emberekkel?! (Indulatosan végignézi magát.) Miféle testet csináltatok nekünk? Miféle lelket? Mekkora életkort engedtek meg nekünk?... Az elefánt négyszer annyit él nyomorultak!... (Fenyegetően közel megy mindenkihez.)

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY Elég. Már megint Ágoston, Lamarck kozmosztanáról, evolúcióról olvasol! Hallgass!

BASILIUUS (Letorkolja) Te hallgass, Dezső! Temiattad vagyunk világegyetem pici és semmi porszemei! Temiattad kell természethez, időjáráshoz, és minden más örültségedhez állandóan alkalmazkodnunk! (Hangot vált.) Na elég ebből! (A gömbökre pillant.) Ahogy elkészültek az ember által alkotott úrbéli telepek, szépen elbúcsúznak egymástól! Ti pörögtök magatoknak idekinn, mi pedig éldegélünk nélkületek odabenn! Új világ jön! Ki lesztek hajítva a történelem szemétdombjára! Mindannyian!

Zavartan, hol fölényeskedve, hol tanácstalanul kacarászik a gyülekezet az asztalnál. Evolúció Őnagysága hápog. Ősrobbanás Dezső csámcsogva vigyorog.

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Fejével a gömbök irányába int.) Ezekben a szar tojásokban akartok lakni?

BASILIUUS Ugyan Dezső! Ezek csak kicsi modellek. Az igaziakban, ott, az űrben majd százezer és százezer ember is elfér! (Hangot vált.) Na elég volt belőletek! (Kicsit mérges.) És ide ne gyertek zabálni még egyszer!!! (Bele a képükbe. Egyenként kiemeli a szavakat.) Ne. Járkáljatok. Utánam. ...Érthető? Megmondtam már világosan, az űrkolóniába egyáltalán nem engedünk be benneteket! Egyiteket se!

Evolúció Őnagysága dühösen karattyol. Ősrobbanás Dezső

Altábornagyból füst csap elő.

HALÁL GEDEON (Kettétör egy főtt fejet.) Nyugó, nyugó, öcsike!... Bemegyünk mi oda.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Fölugrik.) Mocskos, hepciás, öntelt állat! (Nekiront Basiliusnak. A neveket megnyomja.) Hogy képzeled, hogy Evolúció Őnagyságát, Ősrobbanás Dezsőt, Halál Gedeont kizárod az úrkolóniákból?! Hogy képzeled, hogy kihajítasz bennünket a történelem szemétdombjára?! ...Rettegj tőlem Basilius! Hosszú körmöm alatt halálos férgek tenyésznek! Orrlukaimból velődet szétmaró gőz árad!

BASILIUS (Leinti.) Jaj Amálka maradj már csendben!

PUSZTÍTÓ AMÁLIA Bűzös leheletemben mérges piócák nyüzsögnek!

BASILIUS Amálka, azt lehelsz amit akarsz! (Körbenéz.) Húsz hónapja lakom leprásokkal, tökéletesen immúnis vagyok a mosatlan szádra! ...Elég! Hagyjál dolgozni, tizenkét lombikom gőzölög odalenn.(Indul lefelé.) Aztán odakinn szarjatok! Nehogy ezeknek a nyomorultaknak a cuccait rondítsátok össze!

Basilius eltűnik. A többiek odatódulnak a nyíláshoz Indulnak lefelé a lépcsőn.

BASILIUS Kussoljatok innen!! (Felbukkan a feje. Később a teljes alakja. Nagyon kicsi a óriásbábukkal szemben.) Nem hallottátok?!... Kíváncsi banda!

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Gúnyosan rőfögi elő a szavakat.) Nekünk te nem parancsolsz öcsike. Nem tudsz elbújni előlünk. És a természettörvényeimet továbbra is tisztelni fogod!

BASILIUS (Bele a képébe.) Szarok a természettörvényeidre Dezső! (Sziszegve.) A kolóniában a természettörvényeket az ember szabja meg és nem te! (Pimaszul.) A kő ott azzal a sebességgel zuhan a padlóra, amellyel mi akarjuk és nem azzal amivel te előírod Ha kedvünk támad, a víz nem száz fokon forr fel, hanem nyolcvannyalcon. (Ellenségesen.) És így tovább, az összes többi!... (Kajánul mosolyog.)

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Gurgulázó hangokat hallat. Sistereg, szikrázik.) Basilius! Vigyázz!

BASILIUS (Ráförmed.) Hagyod abba! (Felüvölt.) Te!!... Kigyulladnak a leprások cumói!!...

Basilius kétségbeesetten taposgatja a padlóra esett parazsokat. A többiek hessegetik a füstöt. Pusztító Amália tüszög. Néhány koszos rongycsomó megmoccan a padlón. Külsőjük borzalmas. Nyöszörgő félhalottak. Vánszorognának a parazsat oltani, ám nincs erejük, összeomlanak.

BASILIUS (Ordít.) Látjátok?!... Látjátok őket?!... Hát leprának kell lennie a földön? Sárgaláznak kell lennie a földön? Ráknak kell lennie a földön?... Mit műveltetek?! Miket hoztatok létre?! (Rázza a fájdalom. Tapossa a parazsat.) Ocsmány szörnyetegek!...Na bízzátok csak ránk! Abban a világban amit mi csinálunk, semmi se marad meg a szarságaitokból. (Tapossa egyik parázscsomót a másik után.)

HALÁL GEDEON (Nézegeti a padlót.) Nyugó öcsike... Semmi baj... Odaég néhány ruhatetű...

BASILIUS (Gyűlölettel.) Tiszteld a tetveiket nyomorult! Tiszteld a koszuakat, a szarukat, mindenüket! Tiszteld hogy elviselik amit rájuk sóztatok! (Dühösen tapossa a tüzet.)

Halál Gedeon, Pusztító Amália hátrébb húzódnak a tűz elől. Halál Gedeon nemsoká visszamegy zabálni az asztalhoz. Lassan kialszik a parázs mindenütt. Basilius megtörli az arcát. Észreveszi, hogy Ősrobbanás Dezsőből továbbra is dől a füst.

BASILIUS Mi a kénköves lila lófaszért pőfögsz még mindig?... Hagyd már abba!... (Készül lemenni az altemplomba.) Hiába hóbörögsz Dezső! Eleget alkalmazkodtunk az ősoleg szabályaidhoz! Nyolcvanezer éve nyalogatjuk a seggedet, na ennek vége.

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Gúnyosan és paposan.) Nincs vége öcsike! Bizony benn leszek a kolóniádban a hegyek és völgyek között! Benn leszek a kolóniád összes városában!...

BASILIUS (Elindul lefelé.) Nem lehet Dezső! Kétszer megrázod a valagadat, földrengés, elpusztul háromezer ember. Garázdálkodjál a kolónián kívül! (Megáll egy pillanatra.) Elég nagy placc, nem? Szépen elkeringsz saját magadnak!

EVOLÚCIÓ ŐNAGYSÁGA (Felháborodva.) Quákvakvak! Quáááákvakvak!!... Quákvakquákvak!.. Quákvakvak!

BASILIUS (Evolúció Őnagyságához.) Mit hóbörögsz Búcsike! Semmi baja se lesz! Csinálja tovább a passzióit! Fénysebességgel távolítgatja a galaktikákat egymástól. Fehér törpéket gyúrogtat az égő napokból. Finoman elpöcsölget magában idekinn, mi meg végre élünk nyugodtan odabenn.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Rikácsol.) Fogod be a magyarázó pofádat! Fogod be! Öntelt, hőzöngő állat!!

BASILIUS (Visszasziszteg.) Lamarck, a híres tudós géneknek hívja ezeket a pici részecskéket. És az egész élővilág megváltoztatható a gének segítségével! Úgyhogy vess meg a nagyképűségért galambom! Leheld rám az összes piócádat, gilisztádat és százlábúdat! Akkor is kivesszük az élővilágot ennek az eszement struccnak az uralma alól és olyanná alakítjuk az űrkolóniában, amilyené mi akarjuk.

Evolúció Őnagysága hatalmas kárálást csap.

BASILIUS Újracsináljuk az egészet! Mostmár betegségek, szenvedés, egymás megzabálása nélkül. (A káráló strucchoz.) Sajnálom Bücüs!... Volt pár millió éved, elbasztad, most jövünk mi.

Halál Gedeon lassú léptekkel Basiliushoz közeledik. Evolúció Őnagysága, Pusztító Amália óvatosan arrébb mennek. Őnagysága lehajítja a fejét a földre és legelni kezd. Néha felsandít a kaszásra.

HALÁL GEDEON (Halkan.) Lekaszáljalak öcsike?...

BASILIUS (Bele a képébe.) Kaszálj Giduci nyugodtan! Majd Eugenius és Franciscus Veronában, Aquinius Ravennában, továbbá Augustinus Dalmáciában, befejezi! (Gúnyosan, szisztegve.) A többiekről nem is beszélve. (Etetni kezdi a leprásokat.)

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Akár egy fúria, úgy ordít.) Kipusztítom Basilius a kollégáidat is! Mindet kipusztítom, ha hozzá mernek nyúlni őnagysága élővilágához! (Magasba emeli a begörbített ujjait.) Leszaggatom a lépüket! Forró fost csinállok a májuktól...

HALÁL GEDEON (Csillapítja a hisztériázó nőszemélyt. Gyengéden megöleli.) Na. Na... Szerelmem... Ne idegeskedj... Még megbetegszel a végén...

PUSZTÍTÓ AMÁLIA Véres hugyot locsolok le a torkukon! Teletömöm a fülüket forró epével...

HALÁL GEDEON Na!...Naaaaaa!!... Kicsi szerelmem... (Csókolni kezdi.) Amália!... Annyira szeretlek!!! (Megindult lesz. Figyeli Amália karjaiból a leprásokkal törődő Basiliust.) Kicsim!... Nézzél csak oda!... Nem olyan rossz csóka ez az ember... (Szerelmesen öleli a párját.) Csak a fajtájának akar jót... Kicsit emberközpontú.

BASILIUS Lóközpontú legyek????... Hm... Ha belegondolok, hogy a hülye Bücüs a lovakkal is miket művel.... Igen Giduci! Szívesen lennék lóközpontú, kutyaközpontú, sőt egérközpontú is! (Körbenéz.) Hova lett az a kacsafejű tömegpusztító? A füvet tépi?

HALÁL GEDEON Őnagysága magas fokon, személyesen vesz részt az élőlények élethalálharcában.

BASILIUS (Megvonja a vállát.) Te tudod Gida. Biztos lehet így is mondani... Figyelj gazember! (Felemeli a tálat.) Nem kérsz egy kis báránycsombot?... Na! Nagyon finom!

HALÁL GEDEON (Meggzagolja.) Uhhh. Nem. (Zavartan.) Élve... Élve szoktam... (Kinéz balra.) Te! Basilius!... Megnézném a gömbjeidet!...

BASILIUS (Lelkesen.) Gyere gazember!...

Basilius, Halál Gedeon, Pusztító Amália odamennek a gömbökhöz. Basilius kezében tál, báránycsombokkal.

HALÁL GEDEON (Tapogatja a gömböket.) Ilyen tojásokat kívánsz lebegtetni az űrben?

BASILIUS Muszáj! Dezsőnek túl nagy az ereje ideleln. Ott könnyebben bezárkózunk előle.

HALÁL GEDEON (Nézi az eget.) Hm... Kényelmetlen leszek folyton felmászni!

BASILIUS (Mint akit megcsíptek) Gida! Te be nem jössz oda!... Hogy képzeled?! Eleget kaszáltál, hólyagos a tenyered és izomlázad van! Szépen nyugalomba vonulsz és passziánszozol a gilisztaköltevény feleségeddel!.. Mindjárt megharagszom!

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Nekiesik.) Mit képzelsz Basilius! Azt hiszed Halál Gedeont ki tudod tiltani bárhonnan is! Azt hiszed... (Elkezd begerjedni.)

BASILIUS (Belevág. Gyors szövegmondással.) Jaj Amálka! Nem kívánom végighallgatni, hogy a beleimet cafatokká szagatod majd az onnan származó meleg szart végigcsorgatod a gégémen. Továbbá, hogy a tudómet péppé csócsálsd, a nyelőcsövemet szétted, és végezetül egy gyengéd oldalmozdulattal mérges viperákat nyomsz a valagomba! (Lassabban.) Egyébként pedig... Igen!! (Nyomatékkal.) Azt hiszem!!!

HALÁL GEDEON (Nézi Basiliust. Eltűnődik Ugyan kisöcsém... Ami él, az meghal.

BASILIUS Nagyon tévedsz! (Húst tépeget a leprásoknak.) Szervcseréről hallottál már?

HALÁL GEDEON Szervek átültetéséről?... Hogyne! Kilencedik Lajos király két hete halt bele.

BASILIUS Ne aggódj cuca... Ki fog alakulni a megbízható szervátültetés... (Pimaszul.) Aztán szépen az idők végezetéig cseréljük és cseréljük majd az elhasználdott szerveket... (Újabb húsdarabokat tép a betegeknek.) Mi több! Még a lelkünket, a tudatunkat is megtanuljuk megtartani a szervcserék során!! (Halál Gedeon képébe.) Örökéletű lesz az ember az űrkolóniákban gazember!... Mit bámultok? Létezik halhatatlanság! Csak a hülye struccnak semmi esze nincs, emiatt az egész evolúciót nem az értelem irányítja, anélkül meg nincs mód ilyesmit megcsinálni.

Evolúció Őnagysága felkapja a fejét. Felháborodottan kárálni kezd.

BASILIUS Mi baj Búcike!... Ganajtúró bogarat nyeltél?... (Észreveszi, hogy a leprások félnek a struccról. Ráüvölt.) Idefigyelj te Gilisztanyakú Kendermagos Csirke! Hagyod abba a sipítózást azonnal?!... Hagyod abba!...Félnek tőled!... Érted??...

HALÁL GEDEON (Öleli Amáliát. Eltűnődve.) Hm... Mi lesz Basilius velem? Mi lesz Amáliával?

BASILIUS Semmi. Itt maradsz faszán a földön és gyomirtó vállalkozást nyitsz! Te, hogy mennyi parlagfű van! Amálka, neked nem csipi az orrod?... (Hangot vált.) Na elég volt undorító alakok! Remélem belátjátok, hogy az elkövetkező évmilliárdok során az emberiségnek rátok semmi szüksége nincsen, és kitűnően érzitek majd magatokat az Emberi Történelem Szemétdombján. (Lassan, pimaszul, gyűlölettel.) Búcikével és Dezsőkével együtt!...

Diadalmas, túlszínezett füstfellegek csapnak elő a nyílásokból

BASILIUS Hinnye az anyátok picsáját! Teljesen elpofázom veletek az időt. (Lerohan.)

HALÁL GEDEON (Óvóan testéhez húzza a nejét.) Ne félj Amália! Nem olyan egyszerű az!... Édesem!... Mindenem!... (Fullad a kéjtől.) ...Amáliám! (Vetközteti Amália is őt.)

Pusztító Amáliának hamarosan kilóg a tüdeje a ruhából. Kibuggyannak a belei. Halál Gedeon félretolt csuhája alatt megjelenik a csontos segge, amint a nő markolássza. Evolúció Őnagysága legelőször homokba dugja a fejét szemérmesen. Később közelebb megy. Figyelmeztető kárálást csap. Ősrobbanás Dezső abbahagyja a csámcsogást, megelégteli a jelenetet. Füst lobban ki belőle, parázslík. Óriási hangerejű durrogást csap... A szerelmesek eszmélnek.

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Nyájasan, az öltözködő nőhöz.) Amálka! Egy kis desszert nem volna?

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (A helyére dugja a beleit, a tüdejét, a frizuráját megigazítja. Zavartan.) Jaj, dehogynem! (Kisiet, eltűnik egy oszlop mögött.)

Evolúció Őnagysága, Halál Gedeon az asztalhoz siet. Amália már jön is vissza.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Kínálgatja a behozott tálakat stewardess mosollyal.) Gólyafost?... Gólyafost?...

HALÁL GEDEON (Elnézést kérően fordul a döbönt Ősrobbanás Dezső és Evolúció Őnagysága felé. Gyengéden, Pusztító Amáliához.) ...Eltévesztetted kicsim!... Holnap kajálunk gólyát!... (Megsimogatja.) Valami humánus csemegét adjál nekünk!

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Mentegetőzve.) Jaj! Ez a Basilius! (Üvölt.) Kikaparom a szemedet! Kitépem a...

Ősrobbanás Dezső figyelmeztetően felpöfög. Amália elsiet.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Süteményes tálakkal érkezik.) Mazsolás térdkalácsot?... Mazsolás térdkalácsot?... Sült tököt ropogós puncival?... Sült tököt ropogós puncival? (Füstölög.) Basilius... Te hőzöngő barom! Gögös, buggyant agyú állat! (Leteszi a tálát, az altemplomhoz megy. Rikácsol.) Basilius!! Te istennek képzeled magad???

BASILIUS (Az altemplomból. Hangosan.) Ellenkezőleg Amálka!! Porszemnek!...

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Mint aki hatalmas hazugságot fedezett fel. Diadalmasan üvölt.) Nem igaaaaz!! Most közöltem, hogy teremteni fogtok, örökéletűvé alakítjátok az embert!!!...

BASILIUS Jaj Amálka tényleg egy buta tanítónőre hasonlítasz!! Mondd, te a mondatoknak mindig csak a jelentését érted meg?? (Mérges lesz. Felszalad a lépcsőn.) A következményükön, a vonzataikon sohase gondolkodsz?... A rohadt életbe már! Idenézz! (Letép egy fűszálat.) Helleborus Paraboranus! (Pusztító Amália orra alá nyomja.) Ez a fűfajta négy millió éves immár! (Felemeli az ujját.) És! És! Ez a fűfajta honos lesz a földön négy millió évvel ezután is!! Ellenben a Halandó Ember fajtája?... Na?... (Bele Amália képébe.) Pár tízezer éve vagyunk itt csupán és az Örökéletű Ember megjelenésével máris eltűnünk!! (Szünet. Csendesen.) Semmi mások nem vagyunk mint előemberek akik majd átadják a helyüket a valódi embernek!... Átmeneti lények vagyunk! Porszemek! (Amáliához.) Értesz már?! (Végignéz a gyülekezeten.) Utolsó rohadékok! Ti vagytok az okai! (Leguggol, leprásokat etet.)

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Csámcsogva. Mellékesen.) Örülj Basilius, hogy élsz! Hogy egyáltalán létre hoztunk benneteket! (Hangosan csócsálja az ételt.) És hagyj végre vacsorázni.

BASILIUS (Felpillant a szakállas istenre, az angyalokra, az asztalnál csacsogókra. Kezével végigmutat a csendéleten. Maró gúnnyal.) Hálával teli a lelkünk, hogy hatalmas társaságokban lehetünk! Hogy a világegyetemben számunkra ez az átmeneti, nulla, porszem állapot jutott! (Megrendülten, keserű gúnnyal a földig hajtja a fejét.)

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Hatalmasat szellent.) Prrrrrrrrrrrrr.... (Evolúció Őnagyságához és Halál Gedeonhoz. Kedélyesen vigyorog.) Bocsánat! Szellentettem!... Prrrrr...

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Közben kiment, tálakkal a kezében most visszajön. Stewardess mosollyal.) Desszertet még?... Sült csecsemőt?... Sült csecsemőt?... Sült csecsemőt?...

BASILIUS (Nyugtatgatja az indulatosan mocorgókat a padlón.) Nyugalom tesók! Nyugalom! (Megindultan.) Nem lesz ez mindig így!.. Mi már nem érjük meg!.. (Remeg a fájdalomtól.) De eltakarodnak ezek egyszer még az emberiség életéből! (Feltérdel. Halkan. Szíve szakadtából.) Eltakarodtok egyszer még, ocsmány rohadékok!...

A távolban szenténekek szólalnak meg. Quintus Leopoldus bíboros és kíséretének szerzetesei érkeznek a színre. Leopoldusnál kacskaringós bíborosi bot van, ő aranyruhát visel, a szerzeteseken vérvörös csuha. Néhányan kámzsát hordanak, a kezükkel füstölőt lóbálnak, tömjén ég bennük. Mások Krisztus-keresztet, Mária lobogókat tartanak a magasba. A templomon kívül áll meg a csoport. Leopoldus is onnan üvöltözik. A távolban harang szól.

QUINTUS LEOPOLDUS Basilius!(Ordít mintha isten volna.) Basilius!!!

BASILIUS (Döbbenettel.) A kurva életbe!!! (Dühbe gurul.) Már megint itt vagy papóca?

QUINTUS LEOPOLDUS (Öntelt aggastyán. Megemeli a mutatóujját.) Egyenesen a pápától jövök!

BASILIUS Na akkor menj is vissza hozzá!(Indul lefelé.) Kézcsókom az összes szeretőjének.

QUINTUS LEOPOLDUS (Szónokian.) Csak kettő van neki!

BASILIUS Akkor annak a kettőnek!... (Begoroambul.) Minek a бүdös lófaszak jársz utánam!

QUINTUS LEOPOLDUS Basilius, térj meg! (Kérlelőn, szelídebben) Gyónd meg orcapirító eretnekségedet!... Légy bűnbánó és vedd magadhoz az úr testét és véré!...

BASILIUS Hogyisne! Hogy megint megpróbálj mérgezett miseborral elpusztítani! (Rárivall.) Papa, menj már innen! Legutóbb is teljesen véletlenül, csak a cianoid szagáról vettem észre miben ravaszkodol. (Gyanakodva.) A tömjéned nem mérgezett?

Evolúció Ónagysága, Ósrobbanás Dezső, Halál Gedeon és Amália közben a kajáikkal közeljönnek. Nem értik a szentori ordítózást, egymás mögül nézelődnek.

ÓSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY (Izgatottan pöfög. Suttog.) Basilius! Kik ezek?

BASILIUS (Ellenségesen suttog.) Találjátok ki! Vagy keressétek fel a bíborosi palotában őket! Ideje lenne már a világban másutt is megtestesülni, nemcsak énhozzám járni!

QUINTUS LEOPOLDUS (Egy keresztet emel a magasba.) Basilius, a leprások temetőjén át jöttem! Hol a kereszt szent jele a síremlékeikről? (Magából kikelve.) Hát a leprásoktól, a bélpoklosoktól is megtagadod a jézusi jelet? (Dühösen szuszog.)

BASILIUS (Felháborodik.) Héjj!! Ők tiltakoznak a kereszt ellen papa!! Állítják, hogy ők tízszerre többet szenvedtek már mint a megváltó, sima csalásnak gondolják a szentséges jel mutogatását és nem óhajtják vele a sírjukat összefirkálni.

A bíboros közelében néhány rongykupac megelevenedik. Pár borzalmas külsejű leprás leköpi a bíborost. Néhányan dobálnak, erőltlenül, röviden. Imára kulcsolt kezű szerzetesek jönnek a padlón vánszorgó nyomorultakhoz. A kámzsások befüstölik tömjénnel a szerencsétleneket. Imamormolás hallatszik.

QUINTUS LEOPOLDUS (Hősiesen, a köpdősődő leprásokhoz.) Köpjetek!... Köpjetek!... Köpjetek még!.. Krisztus ajándéka ez a sok véres nyálcafát!... Jézusi intelem!! Ha leköp egy leprás tartsd oda néki a másik orcádat is!... Oszd meg életed az elesettekkel!...

BASILIUS (Közbevág.) Jaj papa!... Ne bömbölj baromságokat!... Csakugyan leprás kívánsz lenni??... (Elképedve.) Ide akarsz költözni a padlóra?...

QUINTUS LEOPOLDUS (Megindultan.) Basilius!... Én a szegényeknek élek. (Érzelmesen szuszog.)

BASILIUS Ahhoz képest jól meggazdagodtál belőlük. (Rákiabál a szerzetesekre.) Hééééé! Kevesebbet abból a szentséges parázból!... Nem hallod!... Megfulladnak tőle!

QUINTUS LEOPOLDUS (Semmitől sem zavartatja magát.) De te a sátánnak élsz! (Halál Gedeonék felé int. Nincs fogalma kicsodák, de látja hogy a templomi képbe nem illenek.) Basilius! Látok mindent! Összebarátkoztál újabban pogány szellemekkel is! Mézédesen cimboráskodol velük! (Bölcsen és megvetően.) Nyalod a seggüket!!

BASILIUS (Éktelen haragra gerjed.) Az Anyád Vasporos Faszát papa! Mákkal! Sok mákkal!! Honnan veszel ekkora állatságot?!!!!

Halál Gedeon közben Amáliát nyugtatgatja. Egymásba bújó ölelkezés alakul ki máris. Halál Gedeon teljes csontváza előbukkan néha.

QUINTUS LEOPOLDUS (Ordít.) Nézd! Nézd őket! Látod a förtelmes paráznaságot!... (Felháborodva.) Krisztus báránya a férfi seggét simogatja... Mindjárt a faszát is megfogja!!!...

BASILIUS Nincs neki!!!!... Nincs neki papa!!!!... (Elveszti a türelmét.) Na elég volt az erkölcsi szónoklataidból címeres gazember! Hogy merészelsz moralizálni?! Éppen te?!... Te??... Aki félhalottra basztad a nőket a papi esküd előtt!

QUINTUS LEOPOLDUS (Diadalmasan.) Utána is! (Kitör belőle a férfiúi önértzet.) Utána is Basilius!

BASILIUS (Nem hisz a fülének.) Na baszd meg...(Értetlenül.) Hogy lehetsz ekkora ökör...

Leopoldus kíséretével a beomlott fal egyik nyílásához vonul. Evolúció Ónagyságával, Pusztító Amáliával, Halál Gedeonnal, Ósrobbanás Dezsővel megszeppenve nézegetik egymást. Evolúció Ónagysága halkan csipog. Ósrobbanás Dezső óvatosan pöfög.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Leopoldushoz. Halkan. Tanácstalanul.) Kérsz... Sült tököt... Ropogós puncival?

QUINTUS LEOPOLDUS (Rá se hederít.) Távozzatok pogány szellemek, sátánok! (Megemelt karral ordít.) Tűnjetek el a közelünkben!!... Tűnjetek el mindörökre!... Írماغotok se maradjon!

A kámzsások lengetik a füstölőket, de a füst főleg őket borítja be. A falon belülre nem mernek menni. Pusztító Amáliának értetlenül nézik az eseményeket.

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY Na! Világos! Ez is beképzelt barom! Csak ez öreg.(Indul vissza az asztalhoz.)

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Basilius felé néz.) Basilius! Ez a gilisztapusztító gőz, ez micsoda?

BASILIUS Tömjén Amálka! Neked kiváló inhaláló szer. Eltünteti a bűdös szájszagodat.

QUINTUS LEOPOLDUS (Kibontakozik a tömjénfüstből.) Szabaduljon meg tőletek örökre az emberiség! (Mélyről felszakadó ószinte gyűlölettel.) Kerüljete a történelem szemétdombjára!

BASILIUS Nahát papa!... A végén még beveszlek úrkolóniát építeni!...

QUINTUS LEOPOLDUS Basilius! Fordítsd hátat sátáni cimboráidnak! Rázd le magadról őket! (Aggastyános elérzékenyüléssel.) Lerázod őket?... Fiam!... (Könnycseppek folynak az arcán.)

BASILIUS (Hangosan.) Le. Csak kussolj már innen! Nem tudnak a leprások tőled aludni!

A padlón mocorgás. A háttérben Halál Gedeonék közben visszaültek az asztalhoz. Pusztító Amália tálcával közlekedik közöttük.

PUSZTÍTÓ AMÁLIA Mogyorós heregolyót?... Mogyorós heregolyót?...

QUINTUS LEOPOLDUS (Basiliushoz. Kérlelő hangsúllyal) És a tojásaid?...

BASILIUS (Egy pillanatra megzavarodik.) Mit beszélsz?... Miféle tojásaim?

QUINTUS LEOPOLDUS (Felemelt mutatójával.) Tojásokat tettél az Úr háromszáz éve romos otthonába! (Tetemre hívóan mutogatja a gömböket.) Tüntesd el őket innen! Tüntesd el a föld színéről őket! Repítsd ki őket a semmibe, a semmibe, a végzetetlen, nagy ürbe!!

BASILIUS Nem megy az olyan gyorsan papóca... Sokat kell még addig munkálkodni!

QUINTUS LEOPOLDUS (Dobbant.) De!... Azonnal!... Máris!.. (Ordít.) Ki az ürbe velük!

BASILIUS Nahát baszd meg! Eddig azt hittem Ravennai Aquinius a kolóniák legtüremlenebb harcosa, de ő pöcsölgető vízilócsemete veled összemérve...

QUINTUS LEOPOLDUS (Kicsit emberibben.) Megteszed?... A legelső adandó alkalommal?

BASILIUS (A zabáló, szentképszerű csoportra néz.) Na ebben halálbiztos lehetsz papa!...

Quintus Leopoldus térdre borul. A kámzsás és csuhás szerzetesek is a porba rognak. Imamormolás. Tömjén. Odabenn Evolúció Őnagysága felkapja a fejét és kárál.

QUINTUS LEOPOLDUS Hála legyen neked mindenható úristen!!... (Basiliushoz.) Basilius! Isten báránya!(Elérzékenyülve.) Hát lerázod az iszonyatos szörnyeket! Hát kirepíted a tojásaidat a semmibe, az ürbe!... Basilius! Az Anyaszentegyház megbocsát neked!

BASILIUS (Méregeti a bíborost.) Gyanús vagy nekem... Meg akarsz gyilkolni?

QUINTUS LEOPOLDUS Tudom fiam, hogy a legutóbbi kis baleset miatt óvatos vagy a szent áldozással. De ímé!!! Én feloldozlak bűneid büzlő terhe alól így is! Lelkedre az üdvösség vár!

PUSZTÍTÓ AMÁLIA (Röhögve rikácsol.) Basilius! Hihihihíí! Szarunk rád! Szarunk a kutatásaidra! (Szagolgtja Halál Gedeont.) Hihihíí!... Kaka!!...Kaka!... Sza-sza-sza-szar!

ŐSROBBANÁS DEZSŐ ALTÁBORNAGY Kaka!!... Kakaaaa!... Szar!!.. Sza-sza-sza.. Sza-sza-sza... Szaaaaaaar!!!!

A gyülekezet egymást szagolgtja, ugrándozik, röhög. A szent énekek áhíatosan zengedeznek. Pusztító Amália tömjénfüstölőt kap fel. Szagtalánítani kezd, hol itt, hol ott lengeti a füstölőt a mindent összeszaró szereplők oldalán. A távolban harangok zúgnak.

Függöny.